

Vísusangur í altjóða høpi við - rótføroyskum innihaldi

Orðaspælið og sanggleðin er hugvekjandi og so væl samansjóðað, at tú fært varhugan av, at her er av sonnum ein fløga, sum umbáðar Føroya land og tað, sum rørir seg her á klettunum, eins væl og í havinum kring okkum

Fløga: „Havið“
Orð: Gunnar Hoydal
Løg: Annika Hoydal
Lagt til rættis: Ian McCalman

Annika og Gunnar Hoydal eru serstøk listafólk, sum við álvarsemi loysa eina uppgávu, ið tey hava sett sær fyrri at fremja í verki.

Serliga heppin hava tey verið við hesi útgávu, av tí at tey hava fingið tónlistarmannin Ian McCalman at standa fyrri innspælingini. Fløgan tykist av hesum at hava fingið ein tónlistarligan dóm, sum situr til innihaldið, og er meira heilskapad, enn á hinum báðum plátunum hjá teimum.

Vísusangur er ein mentan fyrri seg, og í Føroyum hava vit ment hetta slagid av sang í öldir. Kortini er vísusangurin annað og meir enn nakrir hugvekjandi, ofta sorgblíðir tónar, sum undirbyggja ein tekst, ið eisini sigur frá onkrum stuttligum ella syrgiligum.

Vísusangur er mentan, sum helst trívist allastaðni, og tað haldi eg eisini er ætlanin við hesi fløguni: At mynda okkara litla heim, sett upp móti tónleiki, sum hevur fingið heimsborgara innblástur.

Tú hugsar um svenskan tónleik, norskar sjómansangir, føroyskan vísusang og kanska eisini sálmasang. Um Kingo hoyrist onkustaðni, er tað aðrastaðni franska vísumentanin sum speglast aftur. Aftur aðrastaðni hoyrist kinverjaljóð ella er tað eitt írskt tónalag, sum kveikir undir orðalagid?

Í sanginum „Kópagentan“ er lagið eyðsæð litad av sponksang uppruna, og t.d. í „Dreymahav“ minnir tónleikurin um norskan sjómansang áðrenn fimtiárini.

Sangirnir eru fjølbroytt blandaðir saman. Lögini skiftast, frá einum lættum og skemtiligum sangi til ein tungan og álvarsligan o.s.fr. Gjøgnum hugaheimin hjá systkjønnum Hoydal verða

vit gjørd varug við tær minstu verurnar í havinum, til tað álvarsliga í sanginum „Sjólátin“, sum í orðum sigur frá einum sjólætunum, og hvussu havsins dýr piða beinini rein, so tað losnar aftur frá botni.

Í seinasta orðindinum: *Losnaður aftur frá botni beinini piðad og rein sveimar við stórligum tøkum leitar at vinna seg heim sjólátin lyftur av streymi svimur í verðina út skavar á skiggjan í dreymi skøvar tin blaktrandi rít*

Í sanginum „Marmennil“ er boðskapurin heldur skemtiligur og speiligur. Tað snýr seg um fisk á Føroya Banka, men kann eins væl vera nútíðar skrivstovuveldi og gerandisjagði í síni heild.

Seinasta orindi sigur: *Fann nummar, ringdi telefon til marmennil - eg hevði grón - at spyrja hvussu var og hvat hann ætlaði at gera*

ast kundi men skrivarin kom til hon svaraði hann sat á ICES-fundi At hitta? men ikki fyrr en - ýssj, eitt friggjadag í viku fimm-ogtrýss.

Seinasta sangurin á fløguni er væl kendur. Tað er „Mítt Minsta Land“, frá næstseinastu plátuni hjá Anniku og Gunnari Hoydal. Tann plátan var á donskum, og eg minnst ikki at hava hoyrt hann á føroyskum.

Tað er eitt heppið val, tí í hesum sanginum koma listagávarnar hjá bæði yrkjara og tónaskaldi allarbest til sín rætt. Eg hugsi, at hetta er mest fullfíggað verk úr teirra hondum.

Fløgan „Havið“ hevur so friðarligan dóm yvir sær. Tú hugsar, at henda er góð at seta á fløguspælaran eina góða summarnátt, tá alt andar friðselt og náttúran vísir seg frá síni mildasta síðu.

Samanumtikið er fløgan

ógvuliga væl samansjóðað, og ein fongur fyrri føroyska vísumentan. Ræddarliga er Annika Hoydal ment. Føroyska málið er eisini vordid betri, og tað hoyrist ikki, at sangkvinnan hevur verið á flatlondum stóran part av sínum vaksna lívi.

Stórt álvarsemi er í orðunum hjá Gunnari Hoydal, og nú hann leggur frá sær sum býararkitekt er eingin vandi fyrri, at hann ikki kann ríka føroyska mentan-

arheimin enn meira, við at halda veruligar, sorgblíðar og skemtiligar hendingar upp fyrri okkum.

Dagny Joensen

Løgtingið nógv at gera

RANDI JACOBSEN

Løgtingið kemur sum vant saman á ólavssøku, og eftir ólavssøku frá tinglimirnir nakrar strævnar dagar.

Lögin um fiskidagaskipinina skal verða samtykt í seinasta lagi 10. august. Triggjar viðgerðir skulu til. Harafrat verður orðaskiftið um lögmannsrøðuna. Tað orðaskiftið fer vanliga við minst tveimum døgum, kanska trimum, og hetta orðaskiftið skal verða av greitt í seinasta lagi seks yrkadagar eftir ólavssøku.

Dagin eftir ólavssøku kemur Margretha Drotning at vitja. Hon skal eisini í tingið.

Gestir koma eisini til lögtingið av Isle of Man.

Beint nú er enski sendiharrin á vitjan, og í tí sambandinum eru samkomur, har lögtingið er við.

Hálvan august verður oljuseminar fyrri lögtingslimir, og í august kemur eisini formansskapurin í danska fólkatínginum at vitja.

- Vit fáa úr at gera, sigur Jógvan I. Olsen, lögtingsformaður.

Tað verða fáir frídagar í tinginum fyrstu vikurnar eftir ólavssøku

